

Môl

sł. E. Pryczkowski, muz. Y. Hinz

Czej sã bûdzã z rena, na głowie sëwi włos,
jakkbë stalô strëna jô czëjã ten sóm głos:
żëcé nêkô baro chùtkò wôrt tej kòzdi dzén
przeżëc jegò ceniãc mòckò, bë dôł złotã cén
pò se.

Jic w stronã nieba
nêkac przez grzëpë i lasë
z miłotã bieç,
dlô lëdzy jã na se miec.

Dosëgac gwiondzów
chłoscëc na nôlepszi stëgnie
i szëkac skrów na wspólne dnie.

I przinãdze czedës ten wësniomy piãkny czas,
co dëcht prostëchno wleje szczescëc bënë w nas -
tej żëcò cël na swój trafi môl.

Wcyg przeżëwac kòzdi tak dzén, bë dôł złotã cén
pò se.

Jic w stronã nieba
nêkac przez grzëpë i lasë
z miłotã bieç,
dlô lëdzy jã na se miec.

Dosëgac gwiondzów
chłoscëc na nôlepszi stëgnie
i szëkac skrów na wspólne dnie.

Tej żëcò cël na swój trafi môl.

nêkac przez grzëpë i lasë - isć po życiowych trudach
siëgãc gwiazd - nawiãzanie do "per aspera ad astra"
skrë (ormuzdowe) - ludzie gotowi do wielkich i dobrych wyzwãń

Miejsce

sł. E. Pryczkowski, muz. Y. Hinz

Gdy budzę się z rana, na głowie siwy włos,
niczym jak stała struna słyszę ten sam głos:
życie gna bardzo szybko, warto zatem każdy dzień
przeżyć doceniając go mocno, żeby zostawił złoty cień
za sobą.

Iść w stronę nieba,
gnać przez wzgórze i lasy
z miłością biec,
dla ludzi nieść ją na sobie.

Sięgać gwiazd
zachęcać na najlepszej drodze
i szukać iskier na wspólne dni.

i przyjdzie wreszcie ten wysniony piękny czas,
który prościuteńko wleje szczęście do naszych wnętrz -
wówczas życia cel osiągnie swoje miejsce.

Wciąż przeżywać tak każdy dzień, by zostawił złoty cień
po sobie.

Tłum. Z kasz. E. pryczkowski